

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Písku rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Ivanou Průšovou jako samosoudkyní v právní věci žalobkyně: **xx**, zastoupené JUDr. Václavem Kalinou, advokátem se sídlem Heydukova 101/2, 397 01 Písek proti žalovanému: **xx**, zastoupenému JUDr. Emilem Švingerem, advokátem se sídlem Smetanova 78, 397 0 Písek, **o výživné rozvedené manželky**

t a k t o :

I.

Žaloba o výživné ve výši 13.000,- Kč měsíčně od 16.10.2015 **se z a m í t á.**

II.

Žalobkyně **je p o v i n n a** zaplatit žalovanému náklady řízení ve výši 132.966,90 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalovaného.

III.

Žalobkyně **je p o v i n n a** zaplatit České republice – Okresnímu soudu v Písku na státěm zálohovaných nákladech řízení 11.794,70 Kč a to do 3 dnů od právní moci rozsudku.

Rozsudkem Okresního soudu v Písku ze dne 27.7.2015 č.j. 6C 137/2015-40, bylo prokázáno, že manželství účastníků, které bylo uzavřeno dne 16.3.1991, bylo rozvedeno s účinky k datu právní moci rozsudku, jež nastala dnem 16.10.2015.

Z korespondence založené ve spise bylo zjištěno, že žalobkyně vyzvala žalovaného k podpisu dohody o výživném, kdy požadovala výživné rozvedené manželky ve výši 13.000,- Kč měsíčně, což však žalovaný odmítl.

Žalobkyně u ústního jednání konaného dne 9.8.2016, pokud jde o její zdravotní stav, upřesnila, že pokud v žalobě hovořila o léčbě xxxxxxxxxx a o dalším onkologickém onemocnění, ve skutečnosti šlo o xxxxxxxx, o kterém bylo následně z histologie zjištěno, že nebyl zhoubný, a formulací „onkologické onemocnění“ měla na mysli xxxxxxxxxx.

Z webových stránek [xxxxxxx](#) bylo zjištěno, že xx.

Z výsledku žalobkyně jako účastníka řízení (provedeného u jednání dne 9.8.2016) soud zjistil, že žalobkyně má zdravotní potíže, které začaly poté, co se od ní žalovaný v březnu 2014 odstěhoval. Když ji žalovaný opustil, zhubla náhle 23 kg. Žalovaný dále jezdil do domu, který je jeho, a vyhrožoval jí tak, že se xxxxxxxx. Nejdříve byla u xxxxxxxx, ale nepomáhalo to, měla xxxx, až se xx, takže potom šla k xxxx. Vystudovala xx obor xxx, takže mohla pracovat jako účetní, ekonomka nebo provozní. Od roku 1999 do roku 2000 pracovala na dohodu o činnosti u xxxxxxxx a pak jako OSVČ pro xxxx, kdy se jednalo o zpracování televizních a rozhlasových pořadů. V podstatě tutéž práci dělala jako OSVČ od roku 2011 do 2013 pro xxxx. Tuto práci dělala většinou v noci od osmi večer, když šly děti spát a také něco přes den co zvládla anebo o sobotách a nedělích. Některé pořady měla pravidelně, ale pokud byly děti nemocné nebo s nimi musela k doktorovi, tak musela práci odříkat, prostě pracovat nemohla. V prosinci 2013 dostala výpověď, protože už nebyly zakázky a od ledna 2014 je nezaměstnaná a je u úřadu práce. Zkoušela si najít práci, ale pro nedostatek praxe se jí to nepodařilo. Jako ekonom pracovala naposledy v roce 1990-1991, takže získala jenom jeden rok praxe. Od roku 1995 do roku 1998 se celodenně starala o syna xx. Syn xx chodil do mateřské školky jenom dvakrát týdně na čtyři hodiny, protože trpěl xxx. I syn xx byl nemocný, trpěl xxx a oba synové byli často v nemocnici. Takže jí nezbyvalo nic jiného než být doma, pečovat o děti a o jejich lékařskou péči. Když žalovaný začal podnikat, tak neměl čas na to, aby se na tom s ní podílel, a navíc práci lékařů neuznává. Nezletilému synovi xx v říjnu 2016 bylo 16 let. Syn potřebuje vařit, prát a také jej vozí po lékařích, tzn. 2x ročně na xxx, dvakrát ročně na xxx a jedenkrát ročně na xx, nebo když má jednu za měsíc nebo za dva nebo za tři měsíce xxxx. Na úřad práce se zaevidovala proto, že chtěla získat práci, v níž by uplatnila svoji kvalifikaci a také proto, že práce po nocích pro ni byla vyčerpávající a chtěla pracovat přes den. V roce 2007 měla nastoupit ke xxx, ale otěhotněla, takže pak po mateřské dovolené zase byla na úřadu práce. Na úřadu práce absolvovala kurz podvojného účetnictví, ale protože to byl jenom krátký kurz, tak na základě jeho absolvování není schopna vést účetnictví. V současné době úřad práce žádné rekvalifikační kurzy, které by jí pomohly získat práci, neorganizuje. Na otázku, jakou onkologickou léčbu žalobkyně podstupuje, odpověděla žalobkyně, že se jedná o xxx, který není život ohrožující, nenechala si jej odstranit a pouze jezdí na kontroly. Pokud jde o výdaje, platí žalobkyně 2.600,- Kč za elektřinu, 550,- Kč internet, 650,- Kč zálohy na vodu, kde však jsou ještě doplátky, dále 20.000,- Kč ročně za uhlí na topení, skoro 200,- Kč na rozhlasový a televizní poplatek a zákonné pojištění na auto 5.000,- Kč ročně. Také musí platit opravy auta nebo kupovat nové pneumatiky. Dále za úrazové a životní pojištění včetně pojištění syna xxx platí 554,- Kč

nebyla až dosud (lékařská zpráva ze dne 19.7.2016) schopna nastoupit do zaměstnání. U pacientky je pozorováno pxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx. Její stav není zlepšen natolik, že by byla schopna pracovní zátěže. Žalobkyně podstoupila na radiologickém oddělení Nemocnice Písek v březnu 2012 vyšetření xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, kdy dále na xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx docházela na onkologické oddělení EUC kliniky České Budějovice s.r.o., kde byly pravidelně sledovány xxxxxxxxxxxxxxx, které byly hodnoceny jako xxxxxxxx. Pacientka je podle lékařských zpráv xxxxxxxxxxxxxx sledována pro xxxxxxxxxxxxxxx. Dne 1.2.2016 ordinaci navštívila s akutní bolestí a při vyšetření bylo shledáno, že xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx bylo doporučeno rehabilitovat v místě bydliště s tím, že se jedná o potíže xxxxxxxxxxxxxxx.

Z lékařské zprávy xxxxxxxxxxxxxx bylo zjištěno, že syn účastníků xxx docházel do ordinace v letech 2013-2016, přičemž v roce 2013 přišel čtyřikrát pro nemoc včetně kontrol a jednou se jednalo o preventivní prohlídku, v roce 2014 byl kontakt v ordinaci 8x pro nemoc včetně kontrol a 1x předání dokumentace z jiného ošetření, dále byl 2x vyšetřován na xx. V roce 2015 byl v ordinaci 9x kontakt pro nemoc včetně kontrol a 1x šlo o preventivní prohlídku, dále byl 1x vyšetřen na ortopedii. V roce 2016 byl kontakt v ordinaci jednou pro potvrzení žádosti o studium, dále byl 1x vyšetřen na xxxx a 1x na xxxx. Do ordinace je vždy doprovázen matkou.

Z přehledů úhrad zdravotní péče založených na č.l. 154-157 bylo zjištěno, že žalobkyně za posledních pět let absolvovala 756 vyšetření a zákroků a dále se synem xx od roku 2011 do května 2016 absolvovala 346 lékařských zákroků a vyšetření.

Z návrhu na zahájení řízení ze dne 20.5.2015 založeného na č.l. 40 spisu bylo zjištěno, že žalobkyně se proti žalovanému samostatným návrhem (vedeným u zdejšího soudu pod sp.zn. 7C 129/2015) domáhá výživného manželky ve výši 13.000,- Kč měsíčně a příspěvku na náklady rodinné domácnosti ve výši 3.475,- Kč měsíčně. Z usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 14.12.2015 č.j. 22Co 2030/2015-29, kterým bylo rozhodováno o odvolání žalobkyně proti usnesení Okresního soudu v Písku ze dne 7.9.2015 č.j. 7C 129/2015-23, jímž žalobkyni nebylo přiznáno osvobození od soudních poplatků, bylo zjištěno, že žalobkyně v době žádosti o osvobození od soudních poplatků uváděla, že má na účtu u komerční banky částku 10.000,- Kč, ve společném jmění se žalovaným má jednu polovinu nemovitostí v obci a xxxxxxxxxxxxxxx, nemá žádný vlastní příjem a od 1.1.2015 je vedena na úřadu práce bez jakéhokoli příjmu. Pobírá pouze výživné na nezletilého syna xx ve výši 5.000,- Kč, přičemž k této částce jí žalovaný poskytuje týdenní příspěvek 2.000,- Kč – 3.000,- Kč, takže měsíčně má žalobkyně takto k dispozici 12.000,- Kč, z čehož je ale 5.000,- Kč výživné pro syna. Měsíčně platí 2.600,- Kč na elektrický proud, 300,- Kč na vodné a stočné, pojistku na rodinný dům 500,- Kč a internet 700,- Kč. Rovněž platí veškeré potřeby nezletilého syna, kdy jen na oblečení jde o 500,- Kč měsíčně.

Rozsudkem Okresního soudu v Písku ze dne 23.4.2015 č.j. 1 Nc 2335/2015-43, který nabyl právní moci dne 27.5.2015, bylo prokázáno, že dne 23.4.2015 uzavřeli účastníci jako rodiče nezletilého xxxxxxxxxxxxxx dohodu o úpravě poměrů k nezletilému tak, že otec (zde žalovaný) se zavázal od 1.1.2015 přispívat na výživu nezletilého xxxxxxxxxxxxxx částku 5.000,- Kč měsíčně a že tato dohoda byla schválena opatrovnickým soudem; při schvalování dohody soud vyšel ze zjištění, že příjem otce se pohybuje kolem 20.000,- Kč – 25.000,- Kč měsíčně, což uvedl otec v rámci své účastnické výpovědi.

Z výstupu z nahlížení do katastru nemovitostí – z informace o pozemku bylo zjištěno, že žalovaný je výlučným vlastníkem domu xxxxxx včetně stavebního pozemku (parc.č. st. xxxxxxxx) a zahrady (parc.č. xxxxxxxxxxxx).

Odborným vyjádřením xxxxxxxx – Realitní kancelář bylo prokázáno, že obvyklé nájemné za užívání domu čp. xxxxxx se zahradou a venkovním bazénem činí 9.500,- Kč měsíčně.

Odborným vyjádřením xxxxxxxx. bylo prokázáno, že výše nájemného za užívání domu v xxxxxxxx činí 6.000,- Kč měsíčně.

Nájemní smlouvou ve spojení se souhlasem pronajímatelů ze dne 2.9.2009 bylo prokázáno, že manželé xxxxxxxxxxxxxx (žalovaný a žalobkyně) a manželé xxxxxxxxxxxxxx, všichni společně jako pronajímatelé a jako spoluvlastníci (manželé xxx jako vlastníci jedné ideální poloviny v SJM a manželé xxx jako vlastníci druhé ideální poloviny rovněž v režimu SJM) pronajali obchodní společnosti xxxxxxxxxxxxxx budovu – zemědělskou stavbu bez čp., postavenou na stavebních parcelách č. xxxxxxxxxxxxxx. Nájem byl sjednán na dobu neurčitou počínaje dnem 1.9.2009 a to za roční nájemné v celkové výši 150.000,- Kč bez DPH splatné v částce 75.000,- Kč na účet pronajímatele – manželů xxxxxx a v částce 75.000,- Kč na účet pronajímatele – manželů xxxxxx. Pronajímatelé dne 2.9.2009 udělili nájemci souhlas s provedením stavebnětechnických úprav – přestavba na výrobní dílnu s ubytovnou podle nájemní smlouvy ze dne 1.9.2009.

Z daňového přiznání žalovaného za zdaňovací období roku 2014 bylo zjištěno, že příjem žalovaného činil v roce 2014 průměrně 19.831,- Kč. Z přiznání k dani z příjmu fyzických osob za zdaňovací období roku 2015 bylo zjištěno, že průměrný příjem žalovaného v uvedeném období činil 17.700,- Kč měsíčně. Z výplatních pásek žalovaného za období od listopadu 2015 do března 2016 a za květen 2016 bylo zjištěno, že mzda žalovaného činí měsíčně 10.600,- Kč.

Smlouvou o úvěru č. xxxxx ze dne 22.9.2009 bylo prokázáno, že uvedeného dne uzavřela Českomoravská stavební spořitelna a.s. jako věřitel s xxxxxx jako dlužníkem a xxxxxx jako spoludlužníkem, kteří jsou oba společně v pozici dlužníků, smlouvu, na základě které se věřitel zavázal dlužníkům poskytnout meziúvěr do celkové výše 900.000,- Kč a ke dni přidělení cílové částky dále úvěr ze stavebního spoření do celkové výše 540.000,- Kč, když bylo sjednáno, že tento meziúvěr a úvěr ze stavebního spoření se poskytuje za účelem údržby a změny rodinného domu. Dlužníci se zavázali poskytnutý úvěr splácet v plné výši včetně sjednaných úroků. Podle tvrzení žalovaného, které žalobkyně nezpochybnila, byl úvěr čerpán a použit na úpravy domu v SJM účastníků. Mezi účastníky bylo nesporné, že tento úvěr splácí sám žalovaný, žalobkyně uvedla, že se na splácení úvěru nijak nepodílí. Z výpisu z účtu žalovaného vedeného u Komerční banky a.s. bylo zjištěno, že žalovaný pravidelně měsíčně poukazuje bance splátky úvěru v celkové výši 7.160,- Kč.

Z výpisů z účtu žalovaného vedeného u Komerční banky a.s. bylo dále zjištěno, že na účet žalovaného byly připsány mimo jiné následující částky: dne 4.6.2015 byla vložena částka 5.000,- Kč v hotovosti, dne 3.7.2015 další vklad v hotovosti 5.000,- Kč, dne 14.7.2015 vklad v hotovosti ve výši 10.000,- Kč, ke dni 19.8.2015 vklad v hotovosti 13.000,- Kč, dne 7.9.2015 vklad v hotovosti ve výši 7.000,- Kč, dne 29.9.2015 vklad v hotovosti ve výši 7.000,- Kč, dne 11.11.2015 vklad v hotovosti ve výši 5.000,- Kč, dne 3.11.2015 vklad v hotovosti ve výši

4.000,- Kč, 24.11.2015 vklad v hotovosti ve výši 8.000,- Kč a 2.12.2015 vklad v hotovosti ve výši 5.000,- Kč.

Z výsledku žalovaného jako účastníka řízení bylo zjištěno, že žalovaný nezpochybnil výpověď žalobkyně o tom, že děti byly často nemocné, ani nevypověděl, že by mu vadilo, že žalobkyně nepracovala ve svém oboru po dobu trvání manželství a že by bývala mohla. Pokud jde o jeho pomoc s péčí o domácnost, žalovaný uvedl, že o volnočasové aktivity dětí moc nepečoval, ale když bylo třeba, tak dojel k doktorovi. Když byl xx malý, býval třeba týden v nemocnici. Občas nakoupil, ale ne pravidelně. Někdy dal o víkendu nádobí do myčky. Také, když byly děti malé, tak je třeba cestou do práce vezl do školy. Pravidelně ale dělal údržbu celého baráku, sekal zahradu, pečoval o bazén a dělal veškeré opravy. Pokud jde o částky, které jsou uvedeny v jeho výpisech z účtu jako vklady v hotovosti, jedná se buď o půjčky od kolegy nebo od přítelkyně, nebo jde o částky „z výplaty“. Žalovaný připustil, že má nějakou odměnu za výkon jednatele ve společnosti xxxxx avšak neví kolik. Na otázku, zda má měsíční příjem z výkonu funkce jednatele ve firmě xxxxxx uvedl, že je to rozdíl mezi těmi 20.000,- Kč a částkou 10.600,- Kč (tj. mzdou) s tím, že v tom je ještě nájem 75.000,- Kč. Pokud jde o odměnu z podnikání (když žalovaný je společníkem firmy xxxxxxxx) žalovaný uvedl: „No, něco tam bude, ale nevím přesnou částku.“

Ze znaleckého posudku xxxxxx, znalkyně v oboru ekonomika, účetní evidence a ekonomická odvětví (znalecký posudek č. 135/2016) ve spojení s výkazem zisků a ztrát za říjen 2015 bylo prokázáno, že příjem žalovaného v roce 2015 činil 149.535,- Kč ročně a v roce 2016 118.685,- Kč ročně. V roce 2015 žalovaný neměl žádné zdanitelné příjmy ze samostatné výdělečné činnosti. Za rok 2015 měl žalovaný příjmy z pronájmu ve výši 37.500,- Kč. Z titulu pronájmu dále žalovaný k datu 11.1.2017 evidoval pohledávky za firmou xx ve výši 172.000,- Kč (část nájemného za rok 2013 a celé nájemné za roky 2014 a 2015).

Z doplnění znaleckého posudku č. 135/2016 zpracovaného znalkyní yyyyyyyyyy dne 25.6.2017 bylo zjištěno na základě zohlednění hospodaření firmy xxxxxxxxxx že žalovaný nemá, resp. neměl žádný další příjem z titulu účasti na společnosti xxxxxxxxxx než který byl uveden v původním znaleckém posudku.

Mezi účastníky bylo nesporné, že žalovaný zaplatil jakožto náklady spojené s užíváním domu v jeho výlučném vlastnictví jednak dne 11.1.2016 částku 1.497,- Kč na pojištění domácnosti v domě v xxxxxxx, dne 10.11.2015 částku 576,- Kč na pojištění domu v xx a dále dne 20.1.2016 zaplatil částku 551,- Kč na pojištění automobilu užívaného žalobkyní. Z výpisů z účtu žalovaného vedeného u Komerční banky a.s. bylo zjištěno, že žalovaný dne 8.2.2016 uhradil dále platbu ve výši 494,95 Kč za internet v xxxxxxxxxx a dne 17.5.2016 pojistné na pojištění domácnosti v xxxxxxxve výši 1.547,- Kč.

Podle § 760 odst. 1 občanského zákoníku není-li rozvedený manžel schopen sám se živit a tato jeho neschopnost má svůj původ v manželství nebo v souvislosti s ním, má vůči němu jeho bývalý manžel v přiměřeném rozsahu vyživovací povinnost, lze-li to na něm spravedlivě požadovat, zejména s ohledem na věk nebo zdravotní stav rozvedeného manžela v době rozvodu nebo skončení péče o společné dítě rozvedených manželů.

Podle § 913 odst. 1 občanského zákoníku pro určení rozsahu výživného jsou rozhodné odůvodněné potřeby oprávněného a jeho majetkové poměry, jakož i schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného.

Podle § 922 odst. 1 občanského zákoníku výživné lze přiznat jen ode dne zahájení soudního řízení; u výživného pro děti i za dobu nejdéle 3 let zpět od tohoto dne.

Na základě provedených důkazů učinil soud následující skutkové a právní závěry: žalobkyně je bývalou manželkou žalovaného, když manželství bylo pravomocně rozvedeno k datu 16.10.2015. Žalobkyně není schopna sama se živit a tato její neschopnost má svůj původ v manželství, resp. v souvislosti s ním, neb žalobkyně se v průběhu manželství dlouhodobě starala o domácnost a zejména pečovala o často nemocné děti, v důsledku čehož ztratila svou kvalifikaci. Následně po rozvodu manželství, které trvalo více než 24 let, se u ní projevil zdravotní potíže xxxxxx. Žalobkyně v důsledku svého nedobrého zdravotního stavu, který přetrvává do současné doby, není schopna pracovní zátěže, o čemž svědčí skutečnost, že jí byl přiznán invalidní důchod (toto tvrzení žalobkyně žalovaný nerozporoval). Žalobkyně v době od podání žaloby do 28.4.2016 neměla žádný příjem, od května 2017 pak pobírá invalidní důchod ve výši 3.556,- Kč měsíčně. Žalobkyně má každoročně nárok na vyplacení podílu z nájemného za pronájem nemovitostí v SJM účastníků ve výši 37.500,- Kč, což představuje 3.125,- Kč měsíčně (pro přesnost je nutno konstatovat, že ve skutečnosti mají oba účastníci ročně nárok na zaplacení nájemného ve výši celkem 75.000,- Kč z titulu pronájmu nemovitosti, která je v jejich SJM, avšak pro zjednodušení a s ohledem na povahu věci soud vychází z toho, jako by každý z účastníků měl nárok na polovinu nájemného). Ačkoli žalobkyně toto nájemné pravidelně neinkasuje, jeho vyplacení se nijak nedomáhala, resp. nečinila žádné reálné kroky k jeho vymožení. Žalobkyně nepobírá žádné sociální dávky, když původně jí mělo být řečeno, že na dávky nemá nárok, neboť žije v domě ve vlastnictví žalovaného společně se zletilými syny. Žalobkyně však o dávky nežádala ani poté, co se její zletilý syn xxxxx z domu odstěhoval, a to aniž by tuto svou nečinnost jakkoli uspokojivě vysvětlila. Navíc bylo zjištěno, že oba zletilí synové přispívají žalobkyni na náklady spojené s bydlením, resp. syn xxxxx přispíval do června 2016, kdy se odstěhoval a pokud jde o syna xx, má soud za prokázané, že tento přispívá i v současnosti, neboť ačkoli sice žalobkyně ve své účastnické výpovědi (dne 9.8.2016) uvedla, že syn xxxxxx zpočátku přispíval a pak řekl že už nemůže, že je na Úřadu práce, následně pak u jednání dne 21.9.2017 uvedla, že syn xxxxx platí poplatky za domácnost, přičemž specifikovala konkrétně jednotlivé druhy i výši plateb. Dále bylo prokázáno, že žalobkyně žije v domě ve výlučném vlastnictví žalovaného, aniž by žalovanému z tohoto titulu cokoli platila, přičemž výše obvyklého nájemného za užívání takovéto nemovitosti činí průměrně 7.750,- Kč měsíčně. Žalovaný platí žalobkyni na nezletilého syna, který je v její péči, výživné ve výši 5.000,- Kč měsíčně. Obvyklá výše výdajů žalobkyně činí přibližně 8 tisíc korun měsíčně. Pokud jde o poměry žalovaného, bylo prokázáno, že jeho měsíční příjem činí přibližně 20 tisíc korun. Soud vyšel z tvrzení samotného žalovaného, když z důkazů v řízení provedených nebylo zjištěno, že by jeho příjem byl vyšší, naopak z provedeného dokazování vyplynuly částky nižší. K objasnění pochybností o skutečné výši příjmu žalovaného vyvolaných tím, že žalovaný sám v rámci své účastnické výpovědi připustil, že někdy nějaké částky spojené s výkonem funkce jednatele obdrží, byl zpracován znalecký posudek z oboru ekonomika. Tímto posudkem nebylo prokázáno, že by žalobcův průměrný měsíční příjem v rozhodném období byl vyšší, než kolik sám udává. Tvrzení žalovaného, že jeho měsíční příjem činí celkem průměrně asi 20 tisíc korun, bylo v průběhu celého řízení konstantní a navíc zcela koresponduje s tím, že dne 23.4.2015 žalovaný uzavřel se žalobkyní v rámci opatrovnického řízení vedeného pod sp. zn. INc 2335/2015 dohodu o výživném na nezl. syna xxx a to na základě zjištění soudu, že jeho příjem činí 20-25 tisíc, jakož i se skutečností, že podle daňového přiznání žalovaného za zdaňovací období kalendářního roku 2014 činil jeho průměrný měsíční příjem 19.831,- Kč. Vzhledem k tomu, že žalovaný vyhověl všem požadavkům soudu na předložení veškerých dokladů ke zjištění jeho příjmů, není na místě aplikovat § 913 a § 916 o. z. Bylo prokázáno,

že výše výdajů žalovaného činí měsíčně pravidelně minimálně 12.160,- Kč (z čehož 5.000,- Kč je výživné na nezl. syna a 7.160,- Kč jsou splátky společného úvěru účastníků čerpaného na rekonstrukci společného domu). Po odečtení těchto pravidelných výdajů zůstává žalovanému na úhradu jeho nákladů a potřeb měsíčně částka 7.840,- Kč. Jelikož i žalovaný má každoročně nárok na vyplacení podílu z nájemného za pronájem nemovitostí v SJM účastníků ve výši 37.500,- Kč, což představuje 3.125,- Kč měsíčně, je nutno uvažovat s jeho příjmem ve výši celkem 10.965,- Kč měsíčně (20000 mínus 12160 plus 3125 = 10965), a to přestože příjem z pronájmu za roky 2013 až 2015 žalovaný fakticky v plné výši neinkasoval, neboť žalovaný má práve ve výši 37.500,- Kč ročně nárok na vyplacení podílu z nájemného, a pokud tyto prostředky neinkasuje, nemůže to jít k tíži žalobkyně.

Ustanovení § 760 o. z. zakládá právo rozvedeného manžela na výživné v přiměřeném rozsahu. Při posuzování, zda poměry na straně účastníků zakládají právo žalobkyně na výživné rozvedené manželky, vyšel soud kromě zjištění o výši příjmů obou účastníků v rozhodném období, tj. od 9.12.2015 do současnosti, též z následujících okolností: Žalobkyně po celou rozhodnou dobu bydlí v domě ve výlučném vlastnictví žalovaného, kterému za užívání domu nic neplatí, přitom obvyklá výše nájemného za tento dům činí 7.750,- Kč měsíčně. Žalobkyně se nedomáhala, aby mohla bydlet v domě v SJM, ani nevysvětlila, z jakých důvodů tak nečinila, resp. nečiní. Žalovaný sám ze svých výlučných prostředků platí po celou rozhodnou dobu splátky společného úvěru ve výši 7.160,- Kč, z čehož na žalobkyni připadá 3.580,- Kč. Kromě toho žalovaný hradil některé náklady spojené s domem v xx, v němž bydlí žalobkyně. Žalobkyně nepobírá žádné dávky sociální podpory, přičemž bez pádných důvodů o tyto ani nepožádala. Žalobkyně má, resp. mohla by mít – stejně jako žalovaný – z pronájmu společného domu příjem 3.125,- Kč měsíčně; pokud tyto finanční částky fakticky neinkasuje, má možnost se jich domáhat, a pokud tak nečiní, nemůže to jít k tíži žalovaného. V r. 2016 byla žalobkyni vyplacena částka 37.500,- Kč z titulu nájemného za rok 2015, ačkoli ze znaleckého posudku vyplynulo, že pohledávka účastníků na vyplacení nájemného za rok 2015 společností xx. zcela uhrazena nebyla. Po zhodnocení všech shora popsanych zjištění soud uzavřel, že žalobkyně nemá nárok, aby jí žalovaný platil výživné rozvedené manželky. Pro to, aby žaloba mohla být úspěšná, musí být současně splněna obecná kritéria, a to jednak stav odkázanosti a jednak spravedlivé požadování (tj. možnosti žalovaného výživné poskytnout). Z dokazování vyplynulo, že stav odkázanosti žalobkyně je dán, avšak kritérium spravedlivého požadování naplněno není. Pokud žalobkyně tvrdila, že má nárok na výživné ve výši 13.000,- Kč, měla prokázat, že výše příjmů žalovaného tomuto požadavku odpovídá, neb na ní v tomto směru bylo důkazní břemeno. Žalovaná to však neprokázala, ačkoli byla soudem poučena dle § 118a o.s.ř. Soud tedy žalobu zamítl z důvodu, že poměry žalovaného, resp. poměry obou účastníků nárok žalobkyně neodůvodňují, a to ani zčásti (když pokud jde o období od 16.10.2015 do 9.12.2015 je důvodem pro zamítnutí žaloby i skutečnost, že podle § 912 o. z. lze výživné rozvedeného manžela přiznat nejdříve ode dne podání návrhu).

Žalovaný byl v řízení plně úspěšný a proto má právo na náhradu svých nákladů řízení podle § 142 odst. 1 o.s.ř. Náklady řízení žalovaného tvoří odměna advokáta za právní zastoupení ve výši 101.800,- Kč, a to za 10 úkonů právní pomoci (převzetí věci, studium spisu dne 15.1.2016, písemná podání ze dne 1.2.2016, 15.7.2016 a 28.2.2017, účast u ústních jednání konaných dne 30.6.2016, 9.8.2016, 21.9.2017 a 26.10.2017, přičemž délka ústního jednání konaného dne 9.8.2016 přesáhla 2 hodiny) se sazbou po 10.180,- Kč za jeden úkon podle § 7 bod 6. ve spojení s § 8 odst. 2 a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) advokátního tarifu (vyhl. č. 177/1996 Sb.) a ve spojení s § 762 odst. 1 občanského zákoníku, dále náhrada za promeškaný čas za účast při jednání dne 3.3.2016, které bylo odročeno bez projednání věci,

ve výši 5.090,- Kč stanovené podle § 7 bod 6. ve spojení s § 8 odst. 2 a § 14 odst. 2 citované vyhlášky, tj. ½ mimosmluvní odměny (tedy ½ z částky 10.180,- Kč), náhrada hotových výdajů ve výši 10 režijních paušálů po 300,- Kč za 10 úkonů právní pomoci podle § 13 advokátního tarifu a 21 % DPH z uvedených částek podle § 137 odst. 3 o.s.ř.; celkem tedy náklady řízení žalovaného činí 132.966,90 Kč.

O výroku III. bylo rozhodnuto podle § 148 odst. 1 o.s.ř. V řízení bylo na znalečném vyplaceno celkem 16.794,70 Kč, žalobkyně složila zálohu na náklady důkazu znaleckým posudkem ve výši 5.000,- Kč a tedy státem zálohované náklady řízení činí 11.794,70 Kč. Tato částka byla uložena k zaplacení žalované s ohledem na její neúspěch ve věci.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **l z e** podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení a to ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného.

Nebudou-li povinnosti uložené vykonatelným rozsudkem splněny řádně a včas, **m ů ž e** se oprávněný jejich splnění domáhat návrhem na výkon rozhodnutí.

Okresní soud v Písku dne 26.10.2017

**JUDr. Ivana Průšová v. r.
samosoudkyně**

Za správnost vyhotovení:
xxxxxxxxxxxxx